

TÖLGYFA ÉS FENYŐ

Robog az úthenger

A budakeszi Tölgyfa és Fenyő utca ügye hónapok óta tartja izgalomban a helyi közvéleményt. Tudni való, hogy ennek a két utcácskának a környezete egy közlekedési zárvány a város úthálózatában, és évtizedek óta akadályozza, hogy a Telki út és a Pátyi út között közvetlen összeköttetés jöjjön létre, aminek a települést naponta terhelő átmenő gépjárműforgalom enyhítésében lehetne komoly szerepe. (Magyarra lefordítva: a Zsámbéki-medence keleti részéből érkező és Budaörs-Biatorbágy felé tartó autósoknak ma át kell menniük a településközponton.) Évtizedek óta tervezi a mindenkori önkormányzat, hogy összekösse a Máriy utcát,

ami ezáltal végre betölthetné igazi funkcióját, a Pátyi úttal. Erre idén nyílt lehetősége, miután elnyert egy pályázatot, aminek jóvoltából a vágyott út megépülhetne.

De nem mindenki vágyik erre. Legfőképpen a környék lakói nem, akik eddig, a zárványjellegből adódóan, egy kis autómentes övezet előnyeit élvezhették. Tiltakozó akciókba kezdtek, hogy az útépitést megghiúsítsák, ám az önkormányzat sem akart meghátrálni: nem akart lemondani arról, hogy egy régi tervét, ráadásul úgy, hogy a költségek nagy részét nem is maga fizeti, megvalósítsa; sem azt nem kockáztatta, hogy egy, már elnyert pályázatot

visszaadjon azzal, hogy bocs', de meg gondoltam magam. (Ez további pályázati lehetőségeket sodorna veszélybe, a komolytalanlás hírébe hozná Budakeszit.) Hosszas tárgyalások kezdődtek a két fél, a helyi lakók képviselői és a Fő utca 179. között, s bár több kérdésben kompromisszum látszott körvonalazódni, végleges egyezség a mai napig nincs.

Közben, október elején fölvonultak az építők, és megkezdődött a kivitelezés. Út tehát, most már biztosan mondhatjuk, lesz, de hogy a közlekedés rajta milyen lesz, egyelőre nyitott kérdés. Legalábbis addig, amíg az aszfaltfestők is meg nem jelennek. A helyi lakók, ha már a beruhást egészében nem tudták megakadályozni, legalább azt szeretnék elérni, hogy az utcát egyirányítsák, és különböző közlekedéstechnikai eszközökkel nehezítsék meg a rajta való közlekedést. Ezzel vélik elvenni az arra autózók kedvét attól, hogy a reggeli csúcsban például egerűtnak használják ezt a szakaszt. Kérdés, hogy a pályázat kiírója mindehhez mit szól, ugyanis az kifejezetten azért adta a támogatást a városnak, hogy az átmenő forgalmát ezáltal enyhíteni tudja. Az építkezés egyébként jól halad, az úttükör elkészült, az alépítmények kialakítása is megkezdődött lapunk zártakor.

Bató Borisz

Budakeszi Város Önkormányzata sikeresen szerepelt a KMOP 2.1.1/B elnevezésű EU-s pályázaton 2008-ban. Ezzel lehetővé vált, hogy a Tölgyfa és a Fenyő utca, mint gyűjtő utak szilárd aszfaltburkolatot kapjanak még az idei esztendő vége előtt. A 2009. október elején megkezdett munkálatok eredményeként az érintett útszakaszon útszegély és átereszt kialakítására is nyílik lehetőség az elnyert összeg segítségével.

Projekt költségvetése:

Projekt teljes összköltsége: 98 967 470 Ft

Elnyert támogatás: 69 277 230 Ft

Szükséges (30%) önrész: 29 690 240 Ft

A projekt időpontja: 2009. szeptember 14 – november 15.

Kivitelező: Penta Általános Építőipari Kft.

Projekt célja: A projekt célja Budakeszi város szilárd útburkolattal ellátott úthálózatának fejlesztése a Tölgyfa és a Fenyő gyűjtő utak, összességében 667 fm hosszan történő aszfaltozásával. A fejlesztés során az érintett szakasz szilárd aszfaltburkolatot (5.535 m²) kap, emellett útszegélyt és átereszteteket építünk.

Bokrétaünnepséget tartottak az épülő, új, német nemzetiségi óvodában. (Csak megjegyzem, a bokrétaünnepség hagyományát, amit a magyarság is átvett, német építőmunkások honosították meg Magyarországon valamikor a 19. században – a Szerk.)

„Nem hittem volna, hogy ez egyszer megvalósul!” mondja a német önkormányzat egyik tagja, amikor mellé sodródok az ünnepségre érkező tömegben. „És most már elhiszi?” – kérdezek vissza, miközben mindketten a szerkezetkész, impozáns új épületrész bejáratához érkezünk. „Most már igen”. Mellettünk, az

Bokrétaünnep a főutcán

ellenkező irányba, az építőmunkások haladnak kifelé; a műszak mára befejeződött. Az egyik leendő csoportszobában gyülekeznek a helyi notabilitások, a városi és a német önkormányzat vezetői, az épület tervezői, kivitelezői, no meg az alkalmi műsorban részt vevő gyerekek. A többség azonban az udvarra szorul, a még üresen tátongó ablaknyílásokon keresztül kukucskál be.

Az ilyenkor elmaradhatatlan

beszédet is áthatja valami meghatottság, főleg, amikor a leendő óvoda gazdái emelkednek szólásra, de hát gyermekintézmény lévén az egyébként sokat látott műszakikon is érződik, az ő bensőjüket is átjárja valami melegség a korai, nyirkos októberi délutánban. A gyerekek, akik ezekben a hónapokban ideiglenes épü-

letben vannak, kis műsorral készültek az alkalomra. Az ünnepi hangulatot tóklámpások, gyertyák fokozzák.

A beruházók azt ígérik, mire a nappalok újra érezhetően hosszabbodni fognak, a házat is átadják. Úgy legyen, ott leszünk.

Ibar Tobosz

